

Rob Riemen

XAVIER MAUREL
ECONOMISTA

ECONOMIA: L'ASSAGISTA i fundador de l'Institut Nexus, Rob Riemen, planteja qüestions importants com les utilitats econòmiques, que han d'esdevenir com si fossin importants sacerdots, i afirmen –en llenguatge oracular de xifres i teories– què tenen i què no tenen de valor econòmic, què hauria de ser. Per tant, tenint en compte que la qualitat de vida no

es pot comparar en terminis econòmics i científics, l'economia només reconeix quantitats. Tot és un número, per això a l'economia sempre l'únic que compta és el diner.

Democràcia: Thomas Mann definia la democràcia com aquella forma de govern i de societat que s'inspira per sobre de qualsevol altra consideració, en la consciència i en el senti-

ment de la dignitat de l'home. L'objectiu de la democràcia s'afirma on es troben l'educació, el desenvolupament intel·lectual i la noblesa d'esperit. És el més important: impedir que la democràcia degeneri en democràcia de masses, en la demagògia, l'estúpidesa, la propaganda, la vulgaritat i els insults més baixos, caient en el fill bastard de la democràcia: el feixisme.

Populisme i elits: John Adams: "Recorda que la democràcia mai dura gaire. Es desgasta i s'immola. No hi ha una democràcia que no se suïcidarà." També cal dir que el "populisme", però, no seria òbviament perdre el temps. I el gran Nietzsche va afirmar que

les elits dominants són financeres, polítiques, mediàtiques, i esportistes. Representen major poder, influència, més diners, major força i privilegi. En el món de la cultura, el concepte d'"elit" té un significat fonamentalment distint.

Filosofia i cultura: donar compte de l'ànima, assegurar de donar lloc en l'etern. Donar a tots la possibilitat d'anar més lluny de nosaltres mateixos, donar en la llar, en el món de la veritat i la justícia. Cal remarcar que Europa no és, doncs, la política, ni l'economia, ni la tecnologia, no. És, com va ser clarament la sentència del savi Ciceró, la *Cultura animi philosophia est*. La conjunció de la cultura i la filosofia són

a la unitat el que el conreu de l'ànima és a la filosofia.

Europa i economia: en conclusió, diu Rob Riemen, la Unió Europea s'ha convertit, que es diu a la seva europea però que no és sinó econòmica, també citada en termes d'"Ànima" "Cultura", "Filosofia", o "Vida de la veritat", tan inviàbles o excèntrics com una palmera a la lluna. En el lloc del consum i del compte de l'ànima tenim banalitats com la tecnologia, el renaixement del nacionalisme, la vulgaritat del comerç i l'estúpidesa minuciosa dels mitjans de comunicació i de les universitats. Queden, doncs, les necessitats i els poders no repartits, per poder viure per a tots.